

Alg. 457

Sprawozdanie

Komisji sanitarnej o sprawozdaniu Wydziału krajowego w sprawie rozszerzenia budynku szpitala powszechnego w Husiatynie.

Wysoki Sejmie!

Szpital w Husiatynie, zbudowany w roku 1898 na 40 łóżek, mieści z konieczności w murach swoich z powodu ogromnego napływu chorych, etatowych łóżek 70.

W ostatnich latach wzrosła liczba chorych na 80—118 dziennie, a mimo to wpływają do Wydziału powiatowego ciągle skargi na zarząd szpitala z powodu nieprzyjmowania zgłaszających się chorych.

Przepełnieniu szpitala starano się zapobiedz przez możliwe najkrótsze leczenie — a chorych podleczonego po operacji wkrótce wypuszczano do domów, nieraz ze szkodą dla operowanego, ażeby zrobić miejsce więcej potrzebującym.

Nie zaradziło to jednak, bo napływ chorych staje się coraz większym.

Stosunki takie wpływają ujemnie, i nie odpowiadają ani warunkom higienicznym, ani też pozwalają szpitalowi odpowiedzieć należycie zadaniu swemu i celowi.

Niedogodności te dałyby się usunąć jedynie przez rozszerzenie szpitala, t. j. dobudowanie nowego pawilonu na 40 do 50 łóżek.

Wydział powiatowy uchwalił w dniu 8. sierpnia 1903 wystawić nowy pawilon i pokryć połowę kosztów tej budowy, w myśl §. 15. ust. z 28. lipca 1897.

Wydział krajowy nie chcąc obarczać funduszu krajowego tak znacznym wydatkiem, przypuszczał, że frekwencya chorych, chociaż tak znaczna, jest tylko czasową i zmniejszy się, gdy powstaną nowe szpitale w Skalacie, Trembowli, Skale i Czortkowie.

Tymczasem wykazuje statystyka szpitala husiatyńskiego, że napływ chorych z innych powiatów jest bardzo nieznaczny — więc nie jest przyczyną przepełnienia szpitala, który chorych z powiatu husiatyńskiego pomieścić nie jest w stanie.

Wydział krajowy uznając konieczność rozszerzenia szpitala, postanowił uchwałą z 23. czerwca 1905 przedłożyć Wysokiemu Sejmowi wniosek w sprawie przybudowania do głównego budynku pawilonu na 40—50 łóżek, pokrycia połowy kosztów z funduszy krajowych.

Szczegółowe plany i kosztorysy obliczają koszta tej budowy na 95.000 K.

Wskutek tego rozszerzenia okazuje się jeszcze potrzeba pewnych przeobrażeń w gmachu głównym.

Przedewszystkiem urządzoną być musi należycie suszarnia dla bielizny — i ogrzewanie miejsc ustępowych w porze zimowej, celem umożliwienia dopływu wody dla splukiwania klozetów. Obecnie bowiem w porze zimowej, woda w rurach

marznie, rury pękają, woda nie jest doprowadzana do klozetów, i w całym szpitalu panują niemożliwe fetory.

Z powodu tego kosztu rozszerzenia wzrósć muszą nieznacznie o koszt wymienionych adaptacji w gmachu szpitala.

Wszystkie te koszty pokryje w połowie szpital pożyczką umarzaną z taks leczenia — a w drugiej połowie powiat.

Komisya sanitarna, uznając konieczną potrzebę budowy nowego pawilonu, i dokonania wymienionych adaptacji wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sejm uznaje potrzebę rozszerzenia szpitala w Husiatynie przez dobudowanie pawilonu na 40—50 łózek i przeprowadzenia wymienionych adaptacji.

2. Sejm upoważnia Wydział krajowy do zaciągnięcia pożyczki w tej wysokości, jaka okaże się potrzebną na pokrycie połowy kosztów tej budowy, oraz kosztów adaptacji, z powodu przeobrażeń lokalności istniejących.

Przewodniczący:
Gołuchowski.

Sprawozdawca:
Wurst.